

366.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ**

z dnia 19 lipca 1935 r.

w sprawie minimalnej wysokości rent Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, ustalonych na zasadzie IV Księgi Ordynacji Ubezpieczeniowej Rzeszy Niemieckiej z dnia 19 lipca 1911 r. (Dz. U. Rz. Niem. str. 509).

Na podstawie art. 301 ust. 1 i 4, art. 319 ust. 2 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 396) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 95, poz. 855) oraz § 13 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1933 r. w sprawie uprawnień osób, które były ubezpieczone na zasadzie dotychczas obowiązujących ustaw o ubezpieczeniu na wypadek inwalidztwa, śmierci i na starość (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 791), zarządzam co następuje:

§ 1. Rozporządzenie niniejsze dotyczy, z zastrzeżeniem § 2, osób, które przed wejściem w życie ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 396) były ubezpieczone na zasadzie IV Księgi ordynacji ubezpieczeniowej Rzeszy Niemieckiej z dnia 19 lipca 1911 r. (Dz. U. Rz. Niem. str. 509) w Ubezpieczalni Krajowej w Poznaniu, oraz wdów i sierot po nich.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze nie dotyczy osób, których ostatnie zatrudnienie przed wejściem w życie ustawy o ubezpieczeniu społecznym, uzasadniające obowiązek ubezpieczenia na zasadzie IV Księgi ordynacji ubezpieczeniowej było zatrudnieniem w cha-

rakterze pracownika rolnego w rozumieniu art. 6 ust. 3 pkt. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym.

§ 3. Renty osób, wymienionych w § 1 rozporządzenia niniejszego:

1) przejęte od Ubezpieczalni Krajowej w Poznaniu przez Zakład Ubezpieczenia Emerytalnego Robotników w myśl § 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1933 r. w sprawie uprawnień osób, które były ubezpieczone na zasadzie dotychczas obowiązujących ustaw o ubezpieczeniu na wypadek inwalidztwa, śmierci i na starość, a na podstawie art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych,

2) przyznane przed 1 stycznia 1935 r. przez Zakład Ubezpieczenia Emerytalnego Robotników, a po 1 stycznia 1935 r. przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, na zasadach IV Księgi ordynacji ubezpieczeniowej,

nie mogą wraz z dodatkiem państwowym, wynosić mniej, niż

renty inwalidzkie, renty inwalidzkie chorych, i renty starcze wraz z dodatkami dla dzieci	— 20 zł mies.
renty wdowie i renty wdowie chorych	— 10 „ „
renty sieroce	— 4 „ „

§ 4. Podwyżka rent do wysokości ustalonej w § 3 obciąża Fundusz Ubezpieczenia Emerytalnego robotników (art. 17a ust. 1 pkt. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym).

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 września 1935 r.

Minister Opieki Społecznej: *Jerzy Paciorowski*

Prenumerata Dz. U. R. P. wynosi w kraju 8 zł kwartalnie (32 zł rocznie). Władze, urzędy i instytucje państwowe oraz władze samorządu terytorjalnego opłacają 6 zł kwartalnie (24 zł rocznie). Do prenumeraty zagranicznej dolicza się 4 zł kwartalnie (16 zł rocznie) tytułem porta pocztowego. Prenumeratę wpłacać należy zgóry przed początkiem każdego kwartału, półrocza lub roku.

Zamówienia na prenumeratę jak również na numery pojedyncze wykonywa się jedynie po wpłaceniu należności. Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do właściwych urzędów pocztowych niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Reklamacyj spóźnionych lub wniesionych niewłaściwie nie uwzględnia się.

Wszelkie wpłaty na Dz. U. R. P. wnosić należy za pośrednictwem P. K. O. na konto czekowe Adm. Dz. Ustaw 30-130.